Rocznik 1931. Nr. 35.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 29-go sierpnia 1931 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu

z dnia 30. lipca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Komunikacji w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 21. marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowej).

(Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 595).

Na podstawie art. 3, 4 a, 6 pkt. 4, 22 i 26 ustawy przeciwalkoholowej z dnia 21. marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 423) zarządza się co następuje:

§ 1.

Wypuszczanie do wolnego obrotu zarówno wytworzonych w kraju jak sprowadzonych z zagranicy napojów alkoholowych o zawartości ponad 45° alkoholu jest wzbronione.

Zakłady przemysłowe, wyrabiające napoje alkoholowe przeznaczone na wywóz zagranicę o mocy wyższej niż 45° powinny złożyć odpowiednie deklaracje celem uzyskania pozwolenia właściwych władz na wyrób tych napojów.

Moc wyrobów przeznaczonych na wywóz zagranicę nie podlega ograniczeniom.

§ 2.

Spirytus pejsachowy, wyrobiony z melasy, powinien posiadać moc nie niższą, niż 95°.

Wyroby pejsachowe z melasy i z owoców nie mogą zawierać ponad 45° alkoholu.

§ 3.

Przechowywanie w naczyniach otwartych, podawanie i sprzedaż do spożycia na miejscu wszelkiego spirytusu, w tem spirytusu pejsachowego, w miejscach detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem jest wzbronione; zakaz ten nie dotyczy sprzedaży w naczyniach zamkniętych spirytusu do użytku domowego, oraz spirytusu pejsachowego w miejscowościach, w których niema miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych bez wyszynku.

§ 4.

Przez fuzle w znaczeniu artykułu 1 ustawy rozumieć należy odpadkowe produkty, otrzymywane przy destylacji spirytusu surowego.

§ 5.

Detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy przeciwalkoholowej stanowi sprzedaż takich napojów w ilościach określonych w art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypos-

politej z dnia 26. marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289).

§ 6.

Za miejsca detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w znaczeniu art. 3 ustawy uważać należy koncesjonowane zakłady detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości ponad $4^1/_2$ % alkoholu, zarówno z wyszynkiem, jak bez wyszynku.

§ 7.

Ustala się następujące kontyngenty miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych dla poszczególnych województw:

1.	woj. białostockie	600
2.	„ kieleckie	1 100
3.	„ krakowskie	2 050
4.	„ lubelskie	800
5.	„ lwowskie	2 150
6.	„ łódzkie	925
7.	„ nowogrodzkie	375
8.	„ poleskie	350
9.	„ pomorskie	1 450
10.	„ poznańskie	2 700
11.	„ stanisławowskie	800
12.	„ śląskie	3 000
13.	„ tarnopolskie	1 000
14.	„ warszawskie	975
15.	„ wileńskie	425
16.	„ wołyńskie	725
17.	m. st. Warszawa	575

Ilość obecnie istniejących w poszczególnych województwach miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych powinna być najdalej do dnia 1. lipca 1932 r. dostosowana do normy, ustalonej w niniejszym paragrafie.

§ 8.

Izby Skarbowe w porozumieniu z właściwymi wojewodami i po zasięgnięciu opinji właściwych wydziałów wojewódzkich względnie komisyj do walki z alkoholizmem podzielą w terminie do dnia 1 października 1931 r. ustalone w § 7 niniejszego rozporządzenia kontyngenty detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych na poszczególne miasta i gminy wiejskie. Przy powyższym rozdziale należy uwzględnić miasta i gminy wiejskie, w których obowiązuje zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, zawierających więcej niż $4^1/_2$% alkoholu. O odpowiednie ilości zmniejsza się, na czas trwania uchwał o zakazie, kontyngent wojewódzki, określony w § 7 niniejszego rozporządzenia.

Ustalone dla poszczególnych miast i gmin wiejskich ilości miejsc sprzedaży będą podane do publicznej wiadomości w drodze obwieszczeń we właściwych Dziennikach Wojewódzkich.

Przy zmianach terytorjalnych w podziale wojewódzkim dane terytorjalne jednostki administracyjne (miasta, gminy wiejskie) zachowują swoje kontyngenty miejsc sprzedaży napojów alkoholowych, odpowiednio powiększając, względnie zmniejszając ustalone w § 7 kontyngenty wojewódzkie.

§ 9.

Restauracją kolejową w rozumieniu art. 4 ustawy jest przedsiębiorstwo gastronomiczne, znajdujące się na dworcu kolejowym, upoważnione i obowiązane do podawania wszelkich potraw gorących, natomiast bufetem kolejowym jest przedsiębiorstwo, które może podawać tylko zimne potrawy, oraz ciepłe przekąski i napoje.

§ 10.

Węzłową jest stacja, leżąca na styku dwóch linij kolejowych, zarówno normalno — jak wąskotorowych.

Graniczną jest ostatnia stacja, leżąca na terytorjum Rzeczypospolitej, na której przeprowadza się odprawę paszportową i celną. Końcową jest ostatnia stacja danej linji kolejowej niełączącej się z inną linją kolejową.

§ 11.

Restauracjom i bufetom kolejowym nie wolno podawać (wynosić) napojów alkoholowych, zawierających więcej niż $4^1/_2$ % alkoholu, do pociągów i wogóle poza lokal restauracyjny, względnie bufetowy; podawanie przez wagony restauracyjne takich napojów do spożycia poza samym wagonem restauracyjnym jest również niedozwolone.

§ 12.

Sprzedaż i podawanie przez restauracje i bufety kolejowe napojów alkoholowych, zawierających ponad $4^1/_2$ % alkoholu jest zakazane:

a) w dni świąteczne od godziny 6-ej do 14-ej,
b) po upływie pół godziny po odejściu lub przyjeździe ostatniego wieczorowego względnie nocnego pociągu osobowego i wcześniej niż na godzinę przed przyjazdem lub odejściem pierwszego pociągu osobowego rano.

§ 13.

Wyszynk napojów alkoholowych zawierających ponad $4^1/_2$ % alkoholu, w wagonach restauracyjnych dozwolony jest w tych godzinach, w ciągu których wagon restauracyjny włączony jest do pociągu, którego pasażerowie mają z niego korzystać — z tem jednak, że wyszynk nie może być rozpoczęty wcześniej, niż po 15 minutach od chwili odjazdu pociągu ze stacji wyjściowej, względnie ze stacji, na której wagon restauracyjny został do pociągu włączony; oraz winien być zakończony na 15 minut przed przybyciem na stację końcową, lub stację na której dany wagon restauracyjny zostaje od pociągu odczepiony.

§ 14.

Koncesje na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych w restauracjach i bufetach kolejowych wydawane będą na czas trwania umowy o dzierżawę danej restauracji lub bufetu kolejowego. Z chwilą wygaśnięcia umowy koncesja na sprzedaż napojów alkoholowych w restauracji, względnie bufecie kolejowym, wygasa równocześnie bez osobnego wypowiedzenia lub powiadomienia ze strony władz skarbowych.

§ 15.

W portach lotniczych i na stacjach autobusowych nie mogą się mieścić miejsca sprzedaży napojów alkoholowych, zawierających ponad $4^1/_2$ % alkoholu.

§ 16.

Głosowanie powszechne mieszkańców gminy, przewidziane w art. 6 ustawy, jest tajne, równe i bezpośrednie, a odbywa się w drodze składania do opieczętowanej przez komisję plebiscytową urny przez uprawnionych do głosowania białej kartki z napisem w języku polskim „zakaz" lub „sprzedaż" odbitym mechanicznie lub pisanym ręcznie. Kartki z napisem „zakaz" uważa się jako oddane za wprowadzeniem zakazu sprzedaży napojów alkoholowych w gminie, kartki zaś z napisem „sprzedaż", jako oddane przeciw wprowadzeniu takiego zakazu.

§ 17.

Przy przeprowadzaniu głosowania powszechnego mieszkańców z artykułu 6 ustawy, zarząd gminy:

a) sprawdza legalność zgłoszonego żądania przeprowadzenia głosowania powszechnego i zawiadamia o tem właściwą władzę nadzorczą w ciągu dni 14 od dnia otrzymania żądania;

b) sporządza listę uprawnionych głosowania w ciągu dni 14 od dnia otrzymania uchwały rady gminnej, względnie żądania mieszkańców;

c) wyznacza jeden lub więcej obwodów do głosowania oraz lokal głosowania dla każdego obwodu, bacząc na to, aby żaden obwód nie liczył więcej, niż 3000 uprawnionych do głosowania, oraz, by żaden z uprawnionych do głosowania nie miał dalej od miejsca zamieszkania do lokalu głosowania, aniżeli 3 klm.

W gminach zbiorowych należy ustalić obwody głosowania możliwie dla każdej miejscowości, jednak „łączenie kilku osad w jeden obwód głosowania jest dopuszczalne.

§ 18.

Ustalenie obwodów, wyznaczenie lokalu głosowania i podanie do publicznej wiadomości, w sposób przyjęty w danej gminie, o terminie i miejscu głosowania powinno nastąpić na 14 dni przed dniem głosowania.

§ 19.

O ustaleniu obwodów i wyznaczeniu lokali głosowania zarząd gminy wiejskiej i miasta nie stanowiącego odrębnego powiatu miejskiego, powinien zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej, zarząd zaś gminy miejskiej, stanowiącej odrębny powiat miejski - wojewódzką władzę administracji ogólnej — a w m. st. Warszawie —Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

§ 20.

Dla każdego obwodu wyznaczy zarząd gminy komisję plebiscytową w składzie przewodniczącego i 4 członków. Przewodniczącego mianuje państwowa władza nadzorcza; członków rada gminna lub miejska z pośród swych członków. W razie zarządzenia głosowania powszechnego na żądanie mieszkańców gminy, dwóch członków komisji plebiscytowej powołuje rada gminna lub miejska z pośród organizacyj społecznych biorących udział w walce z alkoholizmem na terenie gminy, a w ich braku z pośród innych organizacyj oświatowo-kulturalnych. W wypadku ustalenia więcej, niż jednego obwodu, komisje obwodowe, po skończonem głosowaniu, przesyłają opieczętowane urny z odpowiednim protokółem do komisji głównej, wyznaczonej przez zarząd gminy, która dokona obliczeń i ustali wyniki głosowania. Obliczenie głosów powinno być dokonane natychmiast po ukończeniu głosowania i stwierdzone odpowiednim protokółem, przesłanym zarządowi gminy niezwłocznie po obliczeniu wyniku głosowania.

§ 21.

Członkiem komisji plebiscytowej może być tylko osoba, uprawniona do głosowania i umiejąca czytać i pisać po polsku.

§ 22.

Głosowanie nie może się zacząć przed godziną 9-tą i trwać dłużej, niż do godziny 21-ej.

§ 23.

Ogłoszenie publiczne o wyniku głosowania powszechnego powinno być uskutecznione w ciągu dni 3 po dniu przeprowadzenia głosowania. W tym samym terminie powinno być przedłożone właściwej władzy nadzorczej sprawozdanie o wyniku głosowania.

§ 24.

Koszta przeprowadzenia głosowania w sprawie wprowadzenia zakazu sprzedaży napojów alkoholowych ponosi gmina.

§ 25.

W ciągu 14-tu dni od daty ogłoszenia wyniku głosowania każdy uprawniony do głosowania może zgłosić zastrzeżenia co do sposobu przeprowadzenia głosowania z tytułu naruszenia postanowień ustawy i niniejszego rozporządzenia do właściwej władzy administracyjnej, a mianowicie: jeżeli głosowanie odbyło się w gminie wiejskiej lub w mieście niestanowiącem odrębnego powiatu miejskiego do powiatowej władzy administracji ogólnej, w mieście zaś stanowiącem odrębny powiat miejski do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej - a w m st. Warszawie do Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

§ 26.

O ile właściwa władza administracji ogólnej w ciągu miesiąca od dnia otrzymania uchwały sprzeciwi się wprowadzeniu jej w życie, może zarząd gminy na zasadach ogólnych odwołać się do wyższej instancji.

§ 27.

Uchwała o zakazie sprzedaży napojów alkoholowych niezakwestjonowana w ciągu miesiąca przez właściwą władzę administracji ogólnej staje się wykonalną.

§ 28.

O prawomocnie uchwalonem zakazie sprzedaży napojów alkoholowych zarząd gminy obowiązany jest powiadomić właściwą Izbę Skarbową, która w prowadza zakaz w życie od najbliższego terminu ustawowego.

§ 29.

Za miejsca produkcji w rozumieniu art. 7 ustawy uważa się również wolne składy i rozlewnie, wydające do obrotu handlowego napoje alkoholowe o zawartości poniżej $4^1/_2{}^0/_0$ alkoholu.

Za naczynia zamknięte w rozumieniu tegoż artykułu ustawy uważa się zarówno butelki, jak beczki, antałki itp. opakowania.

§ 30.

Spożywcą, w rozumieniu ustawy, jest każdy kupujący, czy dla spożycia na miejscu, czy też dla spożycia w domu.

§ 31.

W razie dwukrotnego w ciągu jednego roku kalendarzowego skazania koncesjonarjusza w myśl ustawy przeciwalkoholowej może Izba Skarbowa w porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej cofnąć koncesję na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, orzekając równocześnie na pewien czas lub na zawsze niezdolność do uzyskania nowej koncesji. W razie takiegoż skazania zastępcy koncesjonarjusza władza skarbowa powinna cofnąć udzielone zezwolenie do zastępstwa koncesjonarjusza; na wniosek powiatowej władzy administracji ogólnej może Izba Skarbowa orzec ponadto na pewien czas lub na zawsze niezdolność skazanego do uzyskania ne własne imię koncesji na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych oraz do prowadzenia zakładu takiej sprzedaży w charakterze zastępcy.

§ 32.

Przy władzach administracji ogólnej I instancji utrzymuje się komisje do walki z alkoholizmem, w granicach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29. sierpnia 1928 r. w sprawie komisyj do walki z alkoholizmem oraz komisyj sanitarno-obyczajowych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 708).

§ 33.

Do zakresu działania powiatowych organów kolegjalnych względnie komisyj do walki z alkoholizmem należy:

a) wydawanie opinji w sprawie umieszczania zakładów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w lokalach nieodpowiadających warunkom przewidzianym w art. 5 ustawy,

b) opinjowanie w sprawie rozlokowania miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w poszczególnych miastach i gminach wiejskich,

c) wyznaczanie delegatów swoich dla kontroli wykonywania przepisów ustawy oraz rozporządzeń, na ich podstawie wydanych.

§ 34.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki
Minister Skarbu:
Jan Piłsudski
Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski
Minister Komunikacji:
Kühn.

2.

Obwieszczenie

o zwalczaniu pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Zofji Wichury, ul. Poprzeczna nr. 2, Józefa Pyki, Poprzeczna nr. 6 i u Pawła Parkietnego przy ul. Hutniczej nr. 28 wszyscy zamieszkali w Rojcy powiatu tarnogórskiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 12. sierpnia 1931 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

3.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Franciszka Strzelczyka w Radzionkowie przy ul. Bytomskiej nr. 5. powiatu tarnogórskiego zaraza i pomór świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 18. sierpnia 1931 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

4.

Dot. unieważ kart cyrkulacyjnych

Następujące karty cyrkulacyjne wystawione przez tut. Starostwo na nazwiska unieważnia się:

1. Żorek, Ruda
2. Wypior Z., Nowy Bytom
3. Podeszwa Helena, Godula.

Świętochłowice, dnia 26. VIII. 1931 r.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Ogłoszenie

Panu Naczelnikowi gminy Janowi Górze z Szarleja udzieliłem urlopu na czas od 16. VIII. do 19. IX. 1931 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Franciszkowi Szreterowi na czas od 16. VIII. — 5. IX. wzgl. ławnikowi Janowi Kubańskiemu na czas od 6 — 19. IX. 1931 r.

Świętochłowice, dnia 12. sierpnia 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

6.

Powiatowa Komisja do badania cen w Świętochłowicach na posiedzeniu dnia 26 sierpnia 1931 r. ustaliła następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

Mąka żytnia	65 % 1 kg	42 groszy	
Chleb „	65 % 1 „	42 „	
Mąka pszenna	65 % 1 „	48 „	
Bułki	120 gram	10 „	
„	60 „	5 „	

Nabiał:

Mleko	1 litr	38 groszy
Masło I gatunek w składach	1 kg.	5,— zł.
„ I „ na targu	1 „	4,80 zł.
Jaja sztuka	10 do 13 groszy	

Mięso i wyroby mięsne:

Obowiązuje rozporządzenie o cenach maksymalnych na mięso i wyroby mięsne z dnia 20. VIII. 1931 r. (Gazeta Powiatowa 1931 r. Nr. 34 poz. 8).

OGŁOSZENIA

7.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10